

wolności („permanenza domiciliare”) — Zobowiązania państw członkowskich przed upływem terminu transpozycji dyrektywy

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że:

- nie sprzeciwia się ona przepisom państwa członkowskiego takim jak te znajdujące zastosowanie w postępowaniu głównym, które przewidują w przypadku nielegalnego pobytu obywateli państw trzecich karę grzywny, którą można zamienić na karę wydalenia; oraz
- sprzeciwia się ona przepisom państwa członkowskiego, które w przypadku nielegalnego pobytu obywateli państw trzecich pozwalają na orzekanie kary aresztu domowego bez zagwarantowania, że wykonanie tej kary zakończy się z chwilą, gdy stanie się możliwe fizyczne odtransportowanie zainteresowanego poza granice wspomnianego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Verhuizingen Coppens NV

(Sprawa C-441/11 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 EOG — Rynek usług w zakresie przeprowadzek międzynarodowych w Belgii — Porozumienie ogólne składające się z trzech porozumień szczególnych — Jednolite i ciągłe naruszenie — Brak dowodu na wiedzę uczestnika kartelu biorącego udział w jednym porozumieniu szczególnym o istnieniu pozostałych porozumień szczególnych — Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w całości lub w części — Artykuły 263 TFUE i 264 TFUE)

(2013/C 26/24)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, S. Noë i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Verhuizingen Coppens NV (przedstawiciele: J. Stuyck i I. Buelens, advocaten)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-210/08 Verhuizingen Coppens przeciwko Komisji, którym Sąd stwierdził nieważność art. 1 lit. i) i art. 2 lit. k) decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. [81 WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie T-210/08 Verhuizingen Coppens przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważności art. 1 lit. i) decyzji Komisji C(2008) 926 wersja ostateczna z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie postępowania na podstawie art. [81 WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.543 — Usługi w zakresie przeprowadzek międzynarodowych) w zakresie, w jakim w przepisie tym Komisja Europejska, nie ograniczając się do stwierdzenia udziału spółki Verhuizingen Coppens NV w porozumieniu w sprawie systemu fałszywych kosztorysów, zwanych „pozornymi kosztorysami”, od dnia 13 października 1992 r. do dnia 29 lipca 2003 r., uznaje tę spółkę odpowiedzialną za porozumienie w sprawie systemu kompensacji finansowych za odrzucone oferty lub za powstrzymanie się od złożenia ofert, zwanych „prowizjami”, i przypisuje jej odpowiedzialność za naruszenie jednolite i ciągłe.
- 3) Kwotę grzywny nałożonej na Verhuizingen Coppens NV w art. 2 lit. k) wspomnianej decyzji C(2008) 926 wersja ostateczna ustala się w wysokości 35 000 EUR.
- 4) Komisja Europejska zostaje obciążona, obok własnych kosztów, poniesionych zarówno w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym, dwiema trzecimi kosztów poniesionych przez Coppens w tych dwóch instancjach.
- 5) Coppens pokrywa jedną trzecią własnych kosztów poniesionych w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-562/11) (¹)

(Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 11 — Refundacje wywozowe — Wniosek o refundację dotyczący wywozu niedającego prawa do refundacji — Sankcja administracyjna)

(2013/C 26/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas